

Jászberény, 1891. augusztus 31. – Budapest, 1975. január 27.

Kereskedőcsaládban született. Szülővárosában érettségizett, majd a budapesti tudományegyetem orvosi fakultásán tanult tovább. 1914-ben orvosdoktorrá avatták, négy évig a Monarchia hadseregében, orvos-főhadnagyként szolgált. 1909-ben szülőhelyén lépett be a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba, részt vett a Galilei Körhöz tartozó egyetemi diákmozgalomban, 1918-ban az orvosok szakszervezeti munkájában. 1919-ben bevásztatták az orvosszakszervezet direktóriumába, tagja lett a Kommunisták Magyarországi Pártjának. 1919. januártól a Budapesti Tudományegyetem Belklinikáján tanult, majd májustól a IX. munkásezred építőmunkás zászlóaljánál orvosi szolgálatot vállalt. 1920. márciusban Bécsbe menekült, majd Csehszlovákiában telepedett le; a Kassai Munkás c. folyóirat szerkesztője volt. 1922 nyarán Berlinbe költözött, ahol szovjet állami intézmények alkalmazottja lett; 1929. októbertől 1934 végéig a berlini szovjet kereskedelmi képviselői munkatársa, a Nemzetközi Munkásmozgalmi és Közgazdasági Kutató Intézetben közgazdasági kérdésekkel foglalkozott. Tagja lett a Német Kommunista Pártnak. 1935-ben Moszkvába irányították, a Szovjetunió Külkereskedelmi Népbiztosság Konjunktúra Kutató Intézetében dolgozott, emellett a Szovjet Tudományos Akadémia Világgazdasági és Világpolitikai Intézete munkatársa volt; 1939-ben lett a közgazdasági tudományok kandidátusa. Moszkvában 1940 végéig a német, 1941-től a magyar kommunista szekció tagja volt. 1944 elejétől a moszkvai Kossuth Rádió munkatársa, majd vezetője; 1945. januártól az MKP moszkvai képviselője. 1945. szeptemberben tért haza Magyarországra, kinevezték a Magyar-Szovjet Külforgalmi társaság igazgatójává. 1946. április és 1948. augusztusa között a Magyar Nemzeti Bank igazgatójaként dolgozott. 1948. augusztus 4-én lett a Kereskedelem- és Szövetkezetügyi Minisztérium adminisztratív államtitkára, 1949. július 11-én a külkereskedelmi minisztériumi államtitkárrá, 1951. január 27-én a miniszter első helyettesévé nevezték ki. 1953. július 4-én lett a Nagy Imre-kormányban a bel- és külkereskedelmi miniszter első helyettese. 1954. július 6-án megbízták a Külkereskedelmi Minisztérium vezetésével. Beosztásából 1956. április 14-én mentették fel, mert két nappal később, április 16-án a Magyar Nemzeti Bank elnöke lett. Megbízatása 1956. november 19-én szűnt meg; a forradalom alatt állásából elmozdították. 1957. februárban nyugdíjba vonult, szeptember közepén kinevezték a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetem rektorává, 1963. májusban lett véglegesen nyugdíjas. 1956. decemberétől volt tagja az MSZMP-nek, 1959. decembertől haláláig a párt Központi Bizottságának volt tagja. 1967-től részt vett az MSZMP KB Közgazdasági Munkaközösség munkájában. 1965-ben lett a Magyar Tudományos Akadémia tagja.